

τῆς Δυτικῆς πολιτικῆς, ἐπιτήμως δὲ παραδίδεται εἰς χεῖρας λυσσωδῶν ληστῶν, ἀντί πεσπαράκοντα χιλιάδων δουλκάτων, ἢ εὐγενῆς ἐκείνη γενεὰ τῆς Ἀνατολῆς, ἧς ἀπόστολοι πεπαιδευμένοι καὶ τῆς προγονικῆς σοφίας ζηλωταί, διέτρεχον ἤδη ἀκουσί τὰς μεγάλας ὁδοὺς τῆς Εὐρώπης, σπείροντες τοὺς σπόρους τῆς φιλοσοφικῆς ἀναγεννήσεως, ἀντζιαπυροῦντες τὰ γράμματα, γράφοντες Ἑλληνιστὶ τε καὶ Λατινιστὶ κατὰ τῶν χριστιανομάχων Τούρκων, ἐπικαλοῦμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῆς πάλαι δόξης καὶ ἐλευθερίας! — Ἰεὺς δ' ἂν μὴ ἦρκει τοσαύτη ἀπέδειξα, ἕτεροι ἀμφοτέρωθεν προσήρθη περίγειος. Τὰ περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα καὶ αἱ συνήθειαι καταστρέβησαν πρωτατύπως Ἑλληνιστὶ, εἰς τινὰ μισοδόξωρον γλῶσσον, τὴν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Χρυσόστομου, τοῦ Καστριώτου καὶ τοῦ Λασκάρεως ἀναμνησκουσάν. Οἱ τε Φραγκοκαλόγηροι ἠγεμόνες Ἰσίδου, καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ δεσποταὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῷ συνομολογητῆσι τὰς ἐλευθεροκτόνους αὐτῶν πρώτας σπονδὰς κέχρητο παραδόξως τῇ αὐτῇ γλώσσῃ τῶν μυρῶν Ἑλλήνων μαρτύρων, ὧν τὸ αἷμα, νεωπὸν ἔτι, περιέδαπτε τὰς ἀγνῆς τῆς ἀρτι ἀλωθείσης καθεδρῆς τοῦ Κωνσταντινοῦ!

Ταῦτα τὰ ἔγγραφα εἰκόμην σήμερον ἐκ τοῦ σκότους τῶν Διπλωματικῶν ἀρχείων, ὅπως παρασυμφῶσι μὲν εἰς τὴν μεγάλην πολιτικὴν δικαιογραφίαν ἐν ἣ περιπλέκεται καὶ ἡ τύχη τῆς πατρίδος, παραδωθῶσι δὲ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καινοῦ, ἧτις κρίσις δικαία καὶ ἀδέκαστος ἐστὶ. Τὸ στίγμα τῆς ἀποδοκιμασίας ἐπετέθη ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἢ καταδικη ἀρχεται κατὰ τὰς ἡμέρας μας: ὄρα κρίσεως ἐλήλυθεν. Οἱ Μεγάλοι Μαγίστροι καθεύδουσιν ὑπὸ τοῦς θύλους τῶν Λατινικῶν μητροπόλεων Ῥόδου καὶ Μελίτης, ψεύδορα φέροντες ἐπὶ τὸ στῆθος σύμβολα, καὶ μὴ ἀξιώθεντες ἰδίως ἑμασιν ἰδεῖν τὴν λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ. Αἱ αὐθάδεις Βούλλαι τῶν Ἰννοκεντίων καὶ τῶν Σίξτων κείνται παρημελημέναι ἐν τῇ λήθῃ καὶ τῇ σιγῇ τῶν Οὐατικανικῶν Ἀρχείων μόνῃ τῆς ἱστορίας ἢ πτέρυξ τινάσσει τὴν κόριν αὐτῶν. Ποῦ ὁ Λέων τῆς Ἑνετίας, ποῦ τῆς Γενούης ἡ ὄφρυς; « *Εἰδέλιπον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ βιβαίεις αὐτῶν συνετριβήσαν.* » Ἄλλ' ἡ βούλη Ἑλλάς ἀνίσταται ἐκ νεκρῶν, κηθόσα ἐρείπια καὶ θάνακτον, ἀνκαινίζομένη ὡς φοινῖξ, τρέπουσα τὸ σεξάστμιον γῆρας εἰς νεότητα. Ἄλλ' αἱ αὐταὶ Ῥόδου ἀντήχησαν πρό τινων ἐτῶν εἰς φωνὰς ἐλευθερίας καὶ παλιγγενεσίας, ἢ δὲ διπλωματία τοῦ αἰῶνος εὐμενῶς ἔτεινε τὸ οὖς εἰς τὴν σάλπιγγα τῶν νέων Τουρκομάχων παλληκαρίων. — Ἰσως μετ' ὀλίγον ἢ δικη ὀλοτελῶς πληρωθήσεται: Ἡ δεσποτεία τοῦ Κορανίου, γενομένη ἀπλοῶν συμβῶν ἱστορικῶν, θέλει ἀπομεινῆ εἰς τὴν μνήμη τῶν ἀπογόνων ὡς ταρακτικὸν ἐνύπνιον, ὡς ὀφθρινὸς ἐφιάλτης, καταδασύνας τὸ σῶμα τῆς Ἑλλάδος προσεγγιζούσης τῆς ἐγέρσεως.

Ἐχουσι δὲ καὶ ἕτερον ἀξίαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα. Πρῶτον μὲν ἔρχονται πρὸς στήριξιν τῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ὑπῆρξε κατ' ἀρχαί: ἢ

μόνη διπλωματικὴ γλῶσσα τῶν κατακτητῶν Ὀθωμανῶν, περὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν μετὰ τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Φραγκῶν: δεύτερον δὲ παρίστανται ὡς μνημεῖα ἀξιώτητα τῆς Ἑλληνίδος βαρβαριζούσης κατὰ τὴν 11^η ἑκατονταετηρίδα. Καὶ ταῦτα μὲν εἰλήθησαν ἐκ τοῦ δυσμερέτου Διπλωματικοῦ Κώδικος τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ Τάγματος, (Codice diplomatico del Sacro Ordine Militare Ierosolimitano, Lucca 1737) ἐνθα καὶ ἄλλα ἄλλα περιέχονται ἀφορῶντα τοῦ Γζήμου τὰς τύχας, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν τότε Γραικῶν: τὸ δὲ Ἑλληνικὸν κείμενον ἐκδίδεται οἶον ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκείνῳ δεδημοσίευται, ἐκτὸς ὅτι κεκαθαρισμένον ἐκ τινῶν τυπογραφικῶν παρανομάτων, καὶ τινῶν ἄλλων προφανῶν ὀρθογραφικῶν, καθιστανόντων τῇ δε κλέϊσε ἀκατάληπτον τὸ νῆμα.

ΣΠ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΣ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἀφορῶντα τὴν ἱστορίαν τοῦ Γζήμου Βασιλόπαιδος τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας.

— 0 —

Α.

Ἡμεῖς Φρά Πέτρος Λαιωμβουσσῶν, Θεοῦ χάριτι τοῦ Ἁγίου Ὁσπηζίου τοῦ Ὁσπηταλίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱεροσολύμων, τραπεζὸς Μαίττωρ, καὶ φύλαξ τῶν πτωχῶν καὶ πενήτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς ταῖς ἡμέρας αὐταῖς τὰς διαβύσας ἐπαραλάβαμεν μέρος ἀπὸ τοῦς τετιμημένους ἑυγενεῖς ἀποκριταρίους ἡμῶν Φρά Τυδόνε Λεμοῦντε Ἀρνάλ, καὶ Κουμεντούρον Δε Κοντάτ, καὶ Φρά Λιονάρδο Πράτο τὸ ὀρκωμωτικὸν τοῦ Ὑψηλοτάτου καὶ ἀνικητάτου Βασιλέως τῶν Βασιλέων μεγάλου ἀθθεντὸς Σουλτάν Παγιαζῆ τοῦ Χάν, τοῦ περφημένου ἡμῶν υἱοῦ, ἀπάνω εἰς τὴν ἀγάπην τὴν ἡμετέραν καθάραν καὶ βεβαίαν: τὸ ὁποῖον ὀρκωμωτικὸν διαλαβάνει οὕτως: εἶχε μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ σημεῖον: ὡς ἔδος ἔπεται.

« Β Γ Ω ὁ μέγας αἰθέντης, καὶ μέγας ἀμηνῆς Σουλτάν Παγιαζῆ τοῦ Χάν, καὶ υἱὸς τοῦ μακαρίτου μεγάλου ἀθθεντὸς τοῦ Μεγαμέτ Χάν. Ἐπειδὴ ὁ Ὑψηλότατος αἰδεσιμώτατος Φρά Πέτρος Λαιωμβουσσῶν, μέγας Μαίττωρ Ῥόδου καὶ τοῦ Ὁσπηταλίου ἔστειλεν τοὺς εὐγενεστάτους ἀρχοντας, τὸν Φρά Τυδόνε Λεμοῦντε Ἀρνάλ, καὶ Κουμεντούρην Δε Κοντάτ, καὶ Φρά Λιονάρδον Πράτο, οἱ γοῦν ἀποκριταρίδες εἰς τὴν πόρταν τῆς αἰθεντίας μου ἦλθαν ἐδῶ παρὸν, καὶ ἀνέφεραν ὄλα φρόνιμα καὶ καθῶς ἦσαν παραγγελημένοι: ἐζήτησαν δὲ νὰ γένη καθαρὴ ἀγάπη καὶ ἀδούλωτος ἀναμέσον ἡμῶς. στέργει δὲ ἡ

αβεντία μου τὴν αὐτὴν ἀγάπην· ἡ ὁποία ἀγάπη εἶναι ὠφέλεια καὶ ἐν τὰ δύο μέρη· ἐπὶ τούτῳ ἡ αβεντία μου ὁμνέγω εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς τὸν μέγαν ἡμῶν προφήτην τὸν Μωσαῖον, καὶ εἰς τὰ ἑπτὰ μου Σοφία, τὰ πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς μουσουλμάνοι, καὶ εἰς τοὺς ῥαββί, προφήτας τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν μου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν παιδίων μου, ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ μηδὲν τοῖς ποιήτω κομμίαν ζημίαν, ἐμπόδιον, ἢ κακὸν, οὔτε ἡ αβεντία μου, οὔτε Βηζήρη μου, οὔτε Σαντζάκ πεηδές μου, οὔτε οἱ σκλάβοι μου, οὔτε οἱ ὑποτακτικοί μου νὰ μηδὲν τολμήτουν ὅπως ποσῶς νὰ κάμουν πόλεμον, ἐμπόδιον, ζημίαν εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς τὰ κάστη καὶ εἰς τὰ νησιά καὶ χωρία, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν ὑποταχὴν τῆς Ρόδου, καὶ τόπους ὑποτακτικούς τοῦ Ἱψηλοτάτου μεγάλου Μαίστορος, καὶ τοῦ Σηπαλιού. τὰ ὅμοια νὰ ποιήσῃ καὶ ὁ αἰδεσιμωτάτος μέγας Μαίστωρ, οὔτε ἡ αβεντία του, οὔτε οἱ σύμβουλοι του, οὔτε Καδραλαράδες του, οὔτε οἱ πραοζήζιδες του, οὔτε οἱ ὑποτακτικοί του, νὰ μηδὲν κάμουν πόλεμον, ἐμπόδιον, ἢ ζημίαν, οὔτε στερεάς, οὔτε θαλάσσης εἰς τοὺς τόπους καὶ χώρας καὶ εἰς τοὺς ὑποτακτικούς τῆς αβεντίας μου. Τὸ ὅμοιον καὶ ἡ αβεντία μου καὶ οἱ ὑποτακτικοί μου, μικροί τε καὶ μεγάλοι, νὰ μηδὲν κάμουν ἐμπόδιον ἢ ζημίαν πρὸς αὐτοὺς, ἢ γον διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Ἔτι οἱ πραγματευτάδες καὶ οἱ ὑποτακτικοί τῆς αβεντίας μου, καὶ οἱ ὑποτακτικοί τοῦ μεγάλου Μαίστορος Ρόδου, ἄπαι τὴν μίαν μερίαν, καὶ ἄπαι τὴν ἄλλην, νὰ εὐποροῦμεν μὲ τὸ θέλημα αὐτῶν ἀφροδία καὶ ἀκίνδυνα μὲ ταῖς πραγματείας των καὶ μὲ τὰ καλά των καὶ τὰ στάμενά των νὰ πηγαίνουν καὶ νὰ ἐρχοῦνται, καὶ νὰ στέκουν, καὶ νὰ πραγματοποιοῦν εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ κάστη καὶ χωρία καὶ νησία, ἢ γον δύτεως καὶ ἀνατολῆς τῆς αβεντίας μου καὶ τῆς αβεντίας τοῦ μεγάλου Μαίστορος Ρόδου, καὶ νὰ ἦναι κρατημένοι οἱ πραγματευτάδες νὰ πληρώνουν διὰ ταῖς πραγματείας των τὰ κομμέρια καὶ ταῖς γαπέλαις κατὰ τὰξιν τοῦ τόπου ὅπου θέλουν εὑρεθεῖν.

Ἔτι εἰ μὲν συνέση τίποτας διαφορὰ εἰς τὴν μέσην τῶν πραγματευτάδων, εἰς τε ὑποτακτικὸν τῆς αβεντίας μου, καὶ τοῦ αἰδεσιμωτάτου μεγάλου Μαίστορος, νὰ ἐξετάζονται μὲ τὴν κρίσιν, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου ὅπου θέλουν εὑρεθεῖν.

Ἔτι ὁ μέγας Μαίστωρ καὶ οἱ ὑποτακτικοί του, καὶ οἱ πραγματευτάδες του τῆς αβεντίας του νὰ εὐποροῦσιν νὰ εὐγάλουν καὶ νὰ ἀγοράζουν μὲ τὰ στάμενά των σιτάριν, κριθάριν, ζῶα, καὶ πᾶσα βητουγαλίαν ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς αβεντίας μου.

Ἔτι ἐάν εὑρεθοῦσιν διὰ θαλάσσης ἀρματομένα τῆς αβεντίας μου μὲ ἀρματομένα τοῦ Ὀσιωτάτου μεγάλου Μαίστορος νὰ μηδὲν τολμήσουν ὅπως ποσῶς νὰ μηδὲν ποιήσουν ζημίαν ἀναμεταξὺ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ νὰ ἦναι εἰς τὴν τάξιν τῆς ἀγάπης.

Ἔτι ἐάν φύγη σκλάβος ἀπαι τὸν τόπον τῆς αβεντίας μου, καὶ ἐμπῆ εἰς τὸ νησί τῆς Ρόδου, ἢ

ἔξω τοῦ πετρονίου, ἢ γον εἰ μὲν ὁ σκλάβος ἦναι μουσουλμάνος, νὰ διδεται ἐξοπίσω, εἰ δὲ ἦναι ἡ γέννη χριστιανός, νὰ διδεται ἡ τιμὴ τοῦ ἄσπρα χιλια καὶ εἰ μὲν φύγη σκλάβος ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ αἰδεσιμωτάτου μεγάλου Μαίστορος, καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς αβεντίας μου, εἰ μὲν ὁ σκλάβος ἦναι χριστιανός, νὰ στρέφεται ἐξοπίσω, εἰ δὲ ἦναι ἡ γέννη μουσουλμάνος νὰ διδεται ἡ τιμὴ τοῦ ἄσπρα χιλια.

Ἐπὶ τούτῳ ἐγενόνη καὶ ἐτελειώθη τὸ παρὸν ὀρκωτικὸν, καὶ ὁμνέγω εἰς τοὺς ἀνωθεν ὄρκους εἰς ἄλλην μου τὴν ζωὴν νὰ ἦναι ἡ παρούσα ἀγάπη στέρεα καὶ ἀδολωτος, ἢ γον ἡ αβεντία μου μετὰ τοῦ μεγάλου μαίστωρ καὶ αβεντία τῆς Ρόδου ἦτοι ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ἱμετέρου προφήτου γεννήσεως αὐτοῦ, καὶ ἔτος τοῦ ἡμῶν προφήτου τοῦ Μωσαῖου ὡπζ'. ἐγοράρη ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ιη', ἐν Ἀδριανου πόλει.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ὡσάν φίλοι καὶ ἠγαπημένοι, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης νὰ μηδὲν τὸν ποιήσω κομμίαν ἐχθρίαν καὶ ταραχὴν, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ἀνωθεν ὀρκωτικὸν τοῦ μεγάλου αβεντίας διὰ ὅλης του τῆς ζωῆς, καὶ ὁμνέομεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς τὴν ἐνσρκον οἰκονομίαν, καὶ εἰς τὰ ἅγια θεῖα μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν τὴν θεοτόκον, καὶ εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, καὶ εἰς τὰς ἀγγελικὰς καὶ θεῖας δυνάμεις, καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους καὶ Πανευφύμους Ἀποστόλους, καὶ εἰς ὅλους τοὺς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ Προφήτας, Ὀσίους καὶ μάρτυρας, μετὰ θελήματος καὶ βουλῆς τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν τιμημένων μπαλίδων, Πριονιδίων, προτσέρων, καὶ φρεριδίων τοῦ Ἁγίου ἡμῶν Κουδεντίου, ἵνα ἔχωμεν ἀγάπην στέρεαν καὶ ἀληθινὴν καὶ βεβαίαν κατὰ τὰ κεφάλαια τοῦ λεγομένου ὀρκωτικὸν μετὰ τοῦ μεγάλου αβεντίας καὶ μεγάλου ἀμοιρὰ Σουλτάν Παγιαζιτ' καὶ ἵνα στέργωμεν καὶ βεβαιώμεν τὰ ἀνωθεν κεφάλαια τῆς ἀγάπης γραμμένα ἐν καιρῷ πάντι τῆς ζωῆς ἡμῶν σωζομένου μου· καὶ ὁ υἱός μου ὁ μέγας αβεντίας νὰ ἔχῃ πρὸς ἡμᾶς καλὴν καὶ στερεὰν ἀγάπην. Καὶ εἰς μαρτυρίαν περισσοτέραν καὶ βεβαιώσιν ἐκρεμάσαμεν τὴν μολυβδίνην βούλαν κοινήν τοῦ Κουδεντίου ἡμῶν κατὰ τὰξιν. Ἐδῶ ἐν Ρόδῳ, ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. δεκεμβρίῳ ζ'.

— 0 —

B.

Ἄνικητάτῳ, Κραταιοτάτῳ Βασιλεῖ τῶν Βασιλέων, μέγας αβεντίας καὶ υἱός μου. Ἦλθεν ἐδῶ ὁ εὐγενής καὶ τιμημένος ἄρχος ἀποκριτάρης τῆς ἐκλαμπροτάτης σου αβεντίας ὁ Χαγριατάρης, ἄρχος μὲν φρόνιμος καὶ ἄξιος καὶ ἠγαπημένος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ διαφοροῦ τῆς μεγάλης σου αβεντίας, καὶ μὲ πᾶσαν φρόνησιν καὶ τρόπον καλὸν καὶ καλᾶριες δουλείαις ἐποίησεν. Καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐπαραλάβαμεν ταῖς

γραφαῖς τῆς ὑψηλοτάτης σου αὐθεντίας, καὶ ἀγροὶ κήταμεν κατὰ τὰ λόγια τοῦ ἀποκριτάρη τὸ θέλημα τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἀγάπην ὠμώσμεν, ὡσάν καθάριαν καὶ βέβαιαν, κατὰ τὸ ὀρκωτικόν. Πάλιν διὰ τὸν ἐκλαμπρότατον αὐθέντην Τζητζήμη Σουλτάν, ὁ λεγόμενος ἀποκριτάρης ἔφερεν τόσα λόγια τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας. Ἡμεῖς διὰ τὸ γένος αὐτοῦ ἐπαρλάδαμεν τὸν μὲ τιμὴν κατὰ τὸν τρόπον τῶν αὐθέντων, καὶ εἰστέλλασμέν τον εἰς τὴν Φράντζα, διὰ νὰ λείπη πᾶν σκάνδαλον καὶ δ' αὐτὰ ἐγένησαν μὲ μεγάλας ἐξόδαις ὡσάν δὲν λανθάνουν τὴν ὑψηλοτάτη σου αὐθεντίαν. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλην σου αὐθεντίαν νὰ μηδὲν τὸν κατεφρονήτης, καὶ θέλεις ἔχειν καὶ ἡ αὐθεντία σου ἀπαί τὸν κόσμον καταφρόνησιν· διότις οἱ ξένοι τὸν λυποῦνται, καὶ ἡ αὐθεντία σου ὅπου σὲ ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ ἐγένης μέγας αὐθέντης, καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν φρόνησιν τῆς αὐθεντίας σου δὲν πρέπει νὰ ἔχη τὴν καταφρόνησιν, νὰ ἔχη (α) ζήτημένα καὶ βλεπημένα. Διότις ὅλα εἶναι ἀκριθὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ χωρὶς ἐξόδαις τῆς ζωῆς ἡ φύλαξι πλειότερα θέλει.

Πολλοὶ γὰρ ὄρεξιν ἔχουν νὰ ἦναι εἰς τὰς χειράς των, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν καθαρῶς ὄρεξιν καὶ θέλημην νὰ ἦναι καλὰ βλεπημένος, κατὰ τοῦ θέλει τὸ δίκαιον, διὰ νὰ λείπη πᾶν σκάνδαλον καὶ ἐμπόδιον. Ὅλα ταῦτα πάντα δένονται δίχως ἐξόδαις, κατὰ ποῦ γνωρίζει ἡ ὑψηλοτάτη σου αὐθεντία, κατὰ ποῦ τὰ ἐφανερῶσαμεν εἰς τὸν λεγόμενον ἀποκριτάριον τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας· καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο, διότις ἔχομεν ἐξουσίαν καὶ γραφὰς ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ Τζητζήμη, ἐτελειώσαμεν αὐτὴν τὴν δουλείαν μὲ τὸν ἀποκριτάριον τῆς ὑψηλοτάτης σου αὐθεντίας κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τοὺς λόγους καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς γραφῆς τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας ὅπου ἔχει ὁ λεγόμενος ἀποκριτάρης. Εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν νὰ πληρώσῃ ἡ μεγάλη σου αὐθεντία μὲ χιλιάδαις δουκάτα βενετικά χρυσὰ διὰ πᾶσα χρόνον, καὶ νὰ πληρόνωνται εἰς τὴν ῥόδον εἰς τὰς χειράς μας, εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ χρόνου, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἀυγούστου τοῦ περασμένου, ὁ ποῦ ἐμπῆκεν ὁ αὐθέντης ὁ Τζητζήμη εἰς τὰς χειράς μας, καὶ διὰ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τοῦ χρόνου ὅπου τρέχει ἕως μ'. ἡμέραις νὰ πληρόνωνται αἱ μὲ χιλιάδαις εἰς τὴν ῥόδον καὶ ὅταν περιλάβωμεν ταῖς ἀνωθεν μὲ χιλιάδες τὰ δουκάτα, οὐχὶ ἄλλοίως τὸ πῶς νὰ βάλωμεν βουλήν καὶ τρόπον εἰς τὴν ζωὴν καὶ φύλαξιν τοῦ αὐθέντος τοῦ Τζητζήμη μὲ τὸν ἀποκριτάριον ἡμῶν· τὸν θέλομεν στείλειν γοργὸν μὲ κάπεργον ἢ μὲ καράβην εἰς τὴν Φράντζαν. Καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν μὲ πολλὴν στενοχωρίαν αὐτὰ οὐδὲν σώνουν νὰ βάλωμεν πᾶσα λογιῆς πόθον καὶ δύναμιν κατὰ τὴν καθαρὰν καρδίαν, νὰ ἔχη πᾶσα ζωὴν καὶ φύλαξιν, διὰ νὰ λείπουν τὰ σκάνδαλα καὶ ὄχλησες, κατὰ ποῦ θέλει ἡ καθαρὰ φιλία καὶ ἡ ἀλειθινή

εἰρήνη εἰς τὴν ζωὴν μας, κατὰ τὸν ὄρκον ἡμῶν ὅπου ἐβάλαμεν εἰς τὸ καλὸν τέλος τῆς ἀγάπης, νὰ μηδὲν ἔχη ἡ αὐθεντία σου ἐμπόδιον ἢ ζημίαν διὰ τὴν ἀφορμὴν αὐτοῦ, οὔτε στερέας οὔτε θαλάσσου ἔνεμεν τοῦτο. Καὶ ἐγὼ εἰς ταῖς ἐξόδαις μου καὶ εἰς τοὺς κόπους μου ἐλπίζω καὶ θαρρῶ νὰ ἔχω ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν σου μεγάλας ἀνταμοιβὰς καὶ μεγάλας εὐεργετίας, νησῖα, καὶ ἄλλα τιποτας, τὰ ὅποια ἠξεύρει καὶ ὁ ἀποκριτάρης τῆς ἐκλαμπρότατης σου αὐθεντίας. ἠξεύρει το ὁ Θεὸς, ἐάν ἐλείπα ἐγὼ εἰς βαρέα χεῖρα ἠθέλων ἔμπει, καὶ ἡ αὐθεντία σου πολλὰ ἠθέλες κακοπαθήσειν. Ἀμὲ ὁ Θεὸς καὶ τὸ βίζικόν σου τὸ ἔφερεν εὐκαλον. Καὶ θαρρῶ μὲ τὴν βεβήλειαν τοῦ Θεοῦ, ἕως τὸ τέλος νὰ μηδὲν λείψῃ ἡ ἀγάπη μας. Χαίροις. Ἐδιδ ἔν Ῥόδῳ κατὰ μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐπὸ »

Φρὰ Πέτρος Δεομβουσῶν Μαί-
στωρ τοῦ Ὄσπηταλίου τῶν Ἱε-
ροσολύμων.

—ο—

Γ.

Ἰῶ Ἀνικητάτῳ καὶ Κραταιοτάτῳ καὶ Ὑψη-
λοτάτῳ Βασιλεῖ τῶν Βασιλέων καὶ μεγάλῳ
αὐθέντῃ Σουλτάν Παγιαζίτ Χάν.

—ο—

Ἐκλαμπρε αὐθέντη καὶ τετιμημένοι φίλοι· γνω-
στὸν ἔστωσας, τὸ πῶς ὁ Ἐκλαμπρότατος αὐθέντης
ὁ Τζητζήμη Σουλτάν ἦλθεν ἐδῶ, καὶ διὰ τὸ γένος
αὐτοῦ ἐπαρλάδαμεν τὸν μὲ τιμὴν κατὰ τὸν τρόπον
τῶν αὐθέντων, καὶ διὰ τὴν καλὴν ἀφορμὴν ἐστείλα-
μέν τον εἰς τὴν Φράντζαν, διὰ νὰ ἦναι μὲ τιμὴν
κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, νὰ ἔχη ζωὴν καὶ βλέπη-
σιν εἰς τοὺς τόπους ἡμῶν καὶ ταῦτα ἐγένησαν μὲ
καθαρὴν καρδίαν, καὶ μὲ μεγάλας ἐξόδαις, ἡ ὁ-
ποῖαις οὐδὲν σὰς λανθάνουσιν, καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι
θέλει πολλὰς ἐξόδαις κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ τό-
που ἐκείνου, καὶ τόσα πολλά. Μηδὲν τὸν κατα-
φρονέτης, διὰ νὰ ἔχη νὰ ζῆ τιμημένα, ὡσάν πρέ-
πει κατὰ τὸ γένος αὐτοῦ, ὡσάν ἐσυντύχαμε τὸν
εὐγενὴν καὶ τετιμημένον ἀποκριτάρην τὸν Χαχρια-
ζίνην, ἄρχον μὲν φρόνιμον καὶ ἄξιον κατὰ τὴν τά-
ξιν καὶ φρόνησιν ὅπου ἐκράτησεν μετὰ μας εἰς τὴν
δουλείαν αὐτὴν, ὡσάν ἠγαπημένος τῆς τιμῆς καὶ
τοῦ διαφόρου τοῦ αὐθέντος, κατὰ τὰς γραφὰς ὅπου
μας ἔφερεν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ μεγάλου αὐθέντος· καὶ
θαρρῶμεν νὰ ποιήσετε πλειότερας σιωπῆς· ὅτι ἐ-
ποιήσαμεν ἐγένονεν διὰ νὰ λείπη πᾶν σκάνδαλον
καὶ πολλὰς ὄχλησας, τὰ ὅποια ἠξεύρει καὶ ἐνεφέ-
ραμεν καὶ τὸν λεγόμενον ἀποκριτάρην. Ἐδῶ ἐν Ῥό-
δῳ κατὰ μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ'. ἀπὸ τῆς σαρκώσεως
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐπὸ.

Φρὰ Πέτρος Δεομβουσῶν Μαί-
στωρ τοῦ Ὄσπηταλίου τῶν Ἱε-
ροσολύμων.

—ο—

Δ.

Τῆς Ἐκλαμπρῆς Αὐθεντίας σου καὶ τοῖς
πᾶσι φίλοις ἀκριβοῖς ἡμῶν.

—ο—

Νὰ τῆ γνωρίσῃ πᾶσα εἰς τὸ ἐγὼ ἀποκριτάριος καὶ δοῦλος τοῦ Μεγάλου αὐθέντος Παγιαζίτ Χάν, εἰς τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν τῶν γραμμῶν τοῦ μεγάλου αὐθέντος, ἐποίησα καὶ ἐτελείωσα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου αὐθέντος μετὸν αἰδεσιμώτατον αὐθέντην Φρά Πέτρο Δεωμάβουσον μέγαν Μζίστωρ τῆς Βασιλείας Ρόδου, διὰ ταῖς ἐξόδαις καὶ βλέπησαις τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντος Τζητζήμη Σουλτάν, καὶ κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ἐπιτροπίαν ἧκου ἔχει ὁ λεγόμενος αὐθέντης μέγας Μαίστωρ πρῶτον μὲν διὰ ταῖς ἐξόδαις καὶ βλέπηται, καὶ διὰ τὴν ἀρορμὴν αὐτῶν νὰ πληρώσῃ ὁ μέγας αὐθέντης κάθε χρόνον, εἰς τὴν Ρόδον, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου Μαίστορος σαράντα πέντε χιλιάδες δουκάτα χρυσὰ μετρητὰ, εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ χρόνου, ὅποῖος χηρίζει (ἀρχίζει) εἰς τὴν πρώτην τοῦ αὐγούστου τοῦ περασμένου, καὶ κάθε χρόνον ἔτι δὲ διὰ τὸν χρόνον αὐτὸν ἧκου τρέχει καὶ χηρίζει εἰς τὴν πρώτην τοῦ αὐγούστου τοῦ περασμένου, νὰ πληρώσῃ ὁ μέγας αὐθέντης εἰς τὴν Ρόδον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου Μαίστορος, ἕως πενήντα ἡμέραις ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, δουκάτα βενέτικα σαράντα πέντε χιλιάδες ἔτι μετὸν τούτον τὸν τρόπον, ὁ μέγας Μαίστωρ ὅταν περιλάβῃ τὰ ἄνωθεν δουκάτα, καὶ οὐχὶ ἄλλοίως, τότε νὰ βάλῃ βουλήν μετὰ πᾶσα σπουδὴν καὶ δύναμιν ὁ λεγόμενος μέγας Μαίστωρ, νὰ ἦναι καλὰ βλεπόμενος ὁ παρὼν Τζητζήμη Σουλτάνος, καὶ νὰ κάμῃ ταῖς ἐξόδαις του διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ μεγάλου αὐθέντος, διὰ νὰ λείπῃ πᾶν σκάνδαλον. Πάλιν ἐγὼ ὁ παρὼν ἀποκριτάριος ὁμολογῶ ὅτι ἐπαράλαβα ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατον αὐθέντην μέγαν Μαίστωρ ἕνα χάρτην γραμμῶν τούρκικα σημαδεμένον μετὸν σημαδίον τοῦ Τζιάν Σουλτάνου, καὶ ἀπὸ τὸν ὅποιον χάρτην ἔχει ὡσάν ἐπίτροπος ἐξουσίαν καὶ δύναμιν διὰ νὰ σιάσῃ τὸν παρὼν Τζιάν Σουλτάνόν μετὸν Κραταιώτατον αὐθέντην Σουλτάν Παγιαζίτ, καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ χαρτίου ἐγένετο αὐτὸς ὁ σιασμὸς, καὶ τόσῳ καὶ ὁμνέγω ὅτι αὐτὸ τὸ χάρτην τὸ τουρκικὸν ἧκου μ' ἔδωκεν ὁ μέγας Μαίστωρ νὰ τὸ στρέψω εἰς τέρμενον ἡμέραις πενήντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου Μαίστορος, καὶ διὰ πλεία βεβαιώσιν ἀληθείας ἔγραψα τὰ ἄνωθεν μετὸν χέριν μου. Ἐδόθη ἐν Ρόδῳ, μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ'. ἔτος ἀπὸ Ἰητοῦ γενέσεως αὐτοῦ.

—ο—

Ε.

Τοῦ μεγάλου αὐθέντος, καὶ μεγάλου Ἀμπα Παγιαζίτ Χάν, πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον, Ὀσιώτατον,

καὶ ὑψηλότατον Μέγαν Μαίστωρ Φρά Πέτρο Δεωμάβουσον, καὶ αὐθέντην τῆς Ρόδου τὸν ἄξιον, πρέποντα, ἀγαπημένον χαιρετισμὸν δέξαι ἀφ' ἡμῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα νὰ γνωρίσῃ ἡ αὐθεντία σου εἰς ὅτι ὁ ἡμέτερος ἀποκριτάριος ἄρχων Χαγριατὴν Πέκης ἦλθεν καὶ ἄφευγεν τὴν αὐθεντίαν μου τὰς τῶν μίσων ἡμῶν συνθήκας καὶ φιλίας, τὰς ὁποίας ἐστερξεν καὶ ἡ αὐθεντία μου· καλὸν δὲ περὶ τὴν ἀγάπην ὅτι ἐποιήσατε μετὸν εἰρημένον ἀποκριτάριον τῆς αὐθεντίας μου ἐστεργήσαν καὶ ἐβεβαιώθησαν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου τὴν ὑπόθεσιν εἶτι ἄρα ἐσυντύχετε καὶ ἐποιήσατε μετὰ τούτον, ἀνάφερέ τὴν καὶ ἐγρίκησεν αὐτὰ ἡ αὐθεντία μου καταλεπτῶς ἡγουν μετὰ ἐδικόν σας τρόπον καὶ καλὴ ἀπαλλαγὴν ἐπιστείλετέ τον, καὶ εἶναι εἰς τὰ χεῖρα τῆς Φραντζας, τὸ ὅποῖον ἡ αὐθεντία σας εἶπατε πρὸς τὸν ἀποκριτάριον τῆς αὐθεντίας μου, ὅτι ἐάν θέλωμεν ἡμεῖς νὰ στείλωμεν ἄνθρωπον ἐδικόν μας νὰ ἴδῃ τὸ ποῦ εἶναι, καὶ ποῦ εὐρίσκεται, καὶ ἡ αὐθεντία σου νὰ τὸν στείλῃς εἰς τὸν εἰρημένον τόπον μετὰ ἐπιμελείας τῆς προσηκούτης· τούτο γοῦν ἐράνη καλὸν πολλὰ εἰς τὴν αὐθεντίαν μου καὶ ἐπὶ τούτῳ βούλομεν καὶ θέλομεν νὰ στείλωμεν ἀποκριτάριον μας μέτρικον, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Μέγαν αὐθέντην, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ποιήσῃ, καὶ νὰ βεβαιώσῃ καλὴν ἀγάπην καὶ φιλίαν μετὸν Ἐκλαμπροτάτον Ρῆγα, καθὼς ἐβεβαιώθη καὶ μετὸν αὐθεντίαν σου. Διὰ τούτο ἀξιούμεν σας, ὅτι ὅταν ἔλθῃ ὁ εἰρημένος ἀποκριτάριος ἡμῶν αὐτόθεν, νὰ τὸν στείλῃ ἡ αὐθεντία σου μετὰ καλὴν συνδρομὴν, καὶ μετὰ καλὴν ἀπαλλαγὴν καὶ συντροφίαν, νὰ ὑπάγῃ νὰ βεβαιώσῃ καλὴν φιλίαν καὶ ἀγάπην μετὸν Ἐκλαμπροτάτον Ρῆγα. Τὸ λοιπὸν παρακαλοῦμεν σας νὰ σπουδάσῃς διὰ νὰ τελειωθῇ ἡ λεγομένη ἀγάπη, καθὼς ἐβεβαιώθη καὶ μετὸν αὐθεντίαν σας ἐνεμεν. Τούτο θέλομεν ἔχειν μετὰ ταῖς εὐεργεσίαις ἀφ' ἡμῶν, καὶ περὶ σᾶς τὰ ἐσυντύχετε μετὸν ἀποκριτάριον μας περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἂν δώσῃ ὁ θεὸς, θαρρόμεν ὅτι θέλουσιν γένειν αὐτὰ, καὶ μεγαλήτεροις εὐεργεσίαις καὶ ἀντιμηθῆς. Καὶ διὰ τούτο στέλλομεν τὸν ἐντιμώτατον ἄρχοντα καὶ σκλάβον τῆς αὐθεντίας μου Ἐλιάζ Πέκην πρὸς τὴν αὐθεντίαν σας καὶ διὰ τούτου μέτρον θαρρόμεν νὰ τὸν στείλετε μετὰ καλῆς ἀπολογίας διὰ νὰ προάξωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ μέλλον γενέσθαι. Δεκεμβρίῳ ζ' ἐν Ἀδριανουπόλει.

—ο—

ΣΤ.

Ἀήττητε, Κραταιότατε, ὑψηλώτατε Βασιλεῦ
Βασιλέων, καὶ ἠγαπημένε μας.

—ο—

Γίνωσκε ὅτι ἐδέχθημεν ταῖς γραφαῖς τῆς Μεγάλης σου αὐθεντίας μετὸν Εὐγενῆ Ἄρχον Ἠλίαζ Πέκην, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς γραφῆς εἶναι οὗτος· πῶς ἡ βασιλεία σου ἐστερξας καὶ ἐβεβαιώσας τὰς συνθήκας καὶ τὰς συμφωνίας ἡμῶν τὰς γενομένας διὰ τὴν ἀγά-

ἦν καὶ τὰς ἐξόδους, καὶ βλεπωσύνας τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἡ φιλία τοῦ Ῥηγός βεβαιωμένη. Ἀλλὰ, φρο-
 σον, μὲ τὴν τιμώμενον ἄρχον Χαγριάτην Πέλην, τὸν
 ἀποκρισιάριον τῆς βασιλείας σου· καὶ πῶς ὀρέγεται νὰ
 ἀποστείλῃ ἀποκρισιάριον εἰς τὸν κραταιότατον βασι-
 λέα τῆς φράντζας, διὰ νὰ ποιήτῃ φιλίαν καὶ ἀγά-
 πην, καὶ νὰ ἴδῃ καὶ τὸν ἀδελφόν σου διὰ νὰ γρά-
 ψῃ ἂν ἐστελαμέν τον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ῥηγός,
 καὶ ζητεῖς ἀπολογία διὰ νὰ πράξῃς τὸ μέλλον γε-
 νέσθαι. Ἐκλαμπρότατε Βασιλεῦ, οὐδὲν πρᾶγμα ἀπο-
 κάτω τοῦ Οὐρανοῦ ἀξιώτερον καὶ λαμπρότερον παρὰ
 νὰ λατρεύῃ τις τὴν ἀλήθειαν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώ-
 πων δύνανται νικῆται. Καὶ ἡμεῖς, φιλοῦντες τὴν ἀ-
 λήθειαν, ἀγάπην, καὶ φιλίαν μετὰ τὴν βασιλείαν σου,
 ἐποιήσαμεν, καὶ οὐδὲν ἕξω τῆς ἀληθείας εἶπαμεν.
 Φανερόν ἐστίν, ὅτι ὁ ἀδελφός σου εἰς τὰς χεῖρας μας
 εἶναι, εἰς τοὺς τόπους μας, καὶ εἰς τὰ κάστρη μας,
 εἰς τὴν φράντζα, καλὰ κυβερνημένος, καὶ καλὰ
 βλεπόμενος· καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὅτε ἦλθεν εἰς τὰς χεῖρας
 μας, οὐδὲν ἦτον ὁ νοῦς μας ἄλλου νὰ τὴν στείλωμεν
 εἰ μὴ εἰς τὴν φράντζαν· διότι ἡμεῖς, ἀποῦ ἐγεννή-
 θημεν καὶ ἀνεθράσθημεν πολὺν καιρὸν εἰς τὸ πλευρὸν
 τοῦ Ἵψηλοτάτου Ῥηγός, ἠξεύρομεν τὴν μεγαλω-
 τάτην τῆς βασιλείας του δικαιοσύνην, τοὺς νόμους,
 τοὺς τρόπους, καὶ τοῦ Ῥηγός τὴν ἀρετὴν, τὴν φι-
 λανθρωπίαν ὅστις φιλεῖ τὴν ἀλήθειαν, εἶτι δὲ καὶ τὴν
 χάριν καὶ φιλίαν ὅπου ἔχει εἰς ὅλους, καὶ εἰς τὴν
 Γάζιν καὶ Πόλιν ἡμῶν, ὡσὰν κτίστωρ καὶ διαφέν-
 σωρ. Γινώσκουμεν ἀσφαλτα ὅτι οὐδὲν θέλει ποιήτῃ
 ὁ Μέγας Ῥῆς ἄλλο παρὰ τὸ θέλομεν ἡμεῖς εἰς τὰ
 πράγματα τοῦ ἀδελφοῦ σου· διὰ τοῦτο πᾶσα ἀμρι-
 βολία ἄς λείψῃ. Ἐκ ταῖς γραφαῖς τοῦ ἀδελφοῦ σου
 πῶς εἶναι κρητημένος νὰ ποιήτῃ κατὰ τὴν βουλήν
 καὶ τὸ θέλημα ἡμῶν, καθὼς μᾶς ἔδωκεν ἐξουσίαν
 νὰ σιάσωμεν ταῖς δουλικῆς του μετὰ τὴν Ἐκλαμπρο-
 τάτην Αὐθεντίαν σου, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πῇ ἀλ-
 λίως ἀπάνω εἰς αὐτό. Πολλοὶ γὰρ κρητοῦντεν καὶ
 ἐπιθυμοῦν μετὰ πολλὰς πράξεις καὶ χάριτας τοῦ ἀ-
 δελφοῦ σου· ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς οὐδὲν μᾶς ἐράνην νὰ
 πράξωμεν τίποτας διὰ τὴν ἀνάγκυσιν τῆς βασιλείας
 σου, ἀναμένοντες νὰ ποιήτῃς καὶ νὰ τελειώσῃς ὅσα
 ἐσεβάζωσκμεν διὰ τὸν ἀδελφόν σου. Ὅτι νὰ ἠξεύρῃ
 ἡ βασιλεία σου πῶς μετὰ γραφαῖς τοῦ ἀνεψιοῦ μου,
 ὅστις εἶναι βλέπωνός του ἐμάθομεν ὅτι εἰς τὰς χεῖρας
 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔφθασεν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὴν
 Βίλλα φράγκα εἰς τὴν στερεάν, καὶ ἐκαθαλίκευτεν
 εἰς τὰ κάστρη μας καὶ εἰς τοὺς τόπους μας. Ἀλλὰ,
 Ἵψηλώτατε Βασιλεῦ, ἐπαινοῦμεν καὶ ὑψόνομεν εἰς
 τὸν Οὐρανὸν τὴν βουλήν καὶ τὸ θέλημα τῆς βασι-
 λείας σου διὰ νὰ στείλῃς ἀποκρισιάριον εἰς τὴν
 φράντζαν διὰ νὰ ποιήτῃ ἀγάπην καὶ φιλίαν μετὰ τὸν
 Ῥῆγα, καὶ τοῦτο, Κραταιότατε, ἀσφάλτως θέλει
 ἴδειν καὶ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἐν τούτῳ νὰ φανῇ
 εἰς ὅ,τι λέγομεν, ὅτι οὐδὲν ἐστίν ἀμριβολία, καὶ
 ἡμεῖς νὰ τὸν δόσωμεν νὰ καταλάβῃ τῆς βουλῆς
 μας, διὰ νὰ τὸν συντροφιᾶσῃ καὶ νὰ τὸν συνδράμῃ
 διὰ δούλευσιν τῆς βασιλείας σου· καὶ τοῦτο ἄς τὸ
 ἠξεύρῃ ἡ βασιλεία σου, ὡς ποτε κρατεῖτε καὶ φυ-
 λαττεται ἡ φιλία ἡμῶν καὶ ἡ ἀγάπη θέλει εἶσθαι

νιμώτατε Βασιλεῦ, ἐπέρασαν σ' ἡμέραις, καὶ μετὰ με-
 γάλαις ἐξόδοις κυβερνοῦμεν καὶ βλέπομεν τὸν ἀ-
 δελφόν σου, καὶ ὁ καιρὸς περὶ μετὰ ζημίαν μας διὰ
 τὴν ἀνάπαυσιν τῆς βασιλείας σου, ἀναμένοντες τὴν
 συμβίβασιν τῆς ἐξόδου τοῦ ἀδελφοῦ σου νὰ ἔχῃ τέ-
 λος. Διὰ τοῦτο, εἶναι ἀνγκυαῖον, κατὰ τὰ στιχί-
 ματά μας, νὰ τὰ ἀποστείλῃ ἡ βασιλεία σου, τὴν
 πρώτην ἀπόδοσιν τῶν μετὰ χιλιάδων τὰ δουκάττ, καὶ
 μάλιστα ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ πρέπον νὰ φροντίσῃ
 ἡ αὐθεντία σου τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ὄχι ἀλλέως·
 καὶ τοῦτο εἶναι ἐπαινετόν παρὰ θεῷ καὶ παρὰ ἀν-
 θρώποις· καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἀναπαύεται καὶ κά-
 μωντας ταῦτα ἡ βασιλεία σου, ἀπόστειλε καὶ τὸν
 ἀποκρισιάριον σου, κατὰ τὴν ὀρεξίν καὶ θέλησιν τῆς
 Ἵψηλοτάτης σου Αὐθεντίας. Διὰ τοῦτο ἀναμένομεν
 ἀντίλογον εἰς ἡμέρας λ'. Καὶ γὰρ ἡμεῖς φυλάττο-
 μεν καλὴν γνώμην καὶ ἀλήθειαν εἰς τὴν βασιλείαν
 σου. Διότι ἡ καθολικὴ φιλία εἶναι θεμελιωμένη εἰς
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὕτως καθ' ἑκάστην ἡμέραν θέλει
 φαίνεσθαι ὁ νοῦς μας καὶ ἡ καρδία μας ἀληθινὴ
 καὶ ὀρθή. Καὶ διὰ νὰ μὴδὲν μακρύνουν πλέον τὰ
 πράγματα, στέλλομεν τὸν εὐγενὴ καὶ πιστὸν ἡμῶν
 φίλον Ποισῶν—Χαιραῖς—Ἐδῶ ἐν Ῥόδῳ, Ἰαννουα-
 ρίου Κε. αὐπῶ.

Τῷ ὑπερηφανεστάτῳ καὶ ἀνδρικωτάτῳ καὶ ἀπῆ-
 τήτῳ Βασιλεῖ τῶν Βασιλείων, καὶ μεγάλῳ αὐθέντῃ
 Σουλτάν Παῖαζήτ Χάν.

Φρὰ Πέτρος Δαιωμβουσῶν Μαίττωρ
 τοῦ Ὀσπηταλίου τῶν Ἱεροσολύμων.

— 0 —
Z.

Τοῦ Μεγάλου Αὐθέντος καὶ Μεγάλου Ἀμηνῶ
 Σουλτάν Παῖαζήτ, πρὸς τὸν Ἵψηλότατον, Ὀσιώτα-
 τον, Λίδεσιμώτατον, πάσης τιμῆς καὶ φρονήσεως
 ἄξιον Φρὰ Πέτρον τὸν Δαιωμβουσῶν, Μέγαν Μαί-
 στοραν τοῦ Ὀσπηταλίου τῶν Ἱεροσολύμων, Αὐθέν-
 τιν Ῥόδου, καὶ ἠγαπημένον πατῆρ τῆς αὐθεντίας
 μου. Τὸν ἄξιον, πρέποντα, ἠγαπημένον χαιρετισμὸν
 νὰ δεχθῆτε ἡ Ὀσιότης σου. Ὅτι οὕτως τὰς γραφάς
 σου ἐδεξάμην παρὰ τοῦ σκλάβου σου Ἐλιαζοῦ Πα-
 σῆ, καὶ παρὰ τοῦ φίλου τῆς Ὀσιότητός σου πιστοῦ,
 καὶ ὅ,τι μᾶς γράφετε εἶναι καλὰ καὶ ἐπιτήδεια καὶ
 φρόνιμα. Τὸ μὲν πρῶτον, « Ὁ παρῶν μου ἀδελ-
 φός εἶναι καλὰ εἰς τὰς χεῖρας μας καὶ εἰς τὰ κάστρη
 μας· καὶ εἰ μὲν θέλετε νὰ πιστεύσῃτε καὶ νὰ κατα-
 λάβῃτε παντελῶς καθαρὰ νὰ στήλῃς τὸν παρῶν Ἀ-
 ποκρισιάριον, καὶ ἡμεῖς νὰ τὸν στείλωμεν μετὰ ἕναν
 μας ἄρχον Καβαλλάρην, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ἐκλαμ-
 πρότατον Ῥῆγαν, νὰ ποιήσῃ ἀγάπην, καὶ νὰ φέρῃ
 καὶ χαρτία τούτου, νὰ ἔχῃ ὁ Μέγας Αὐθέντης εἰ-
 ρήνην καὶ ἀγάπην μετὰ τὴν Ῥόδον ». Οὕτως στέργω
 καὶ ἐγὼ τὴν παρούσαν ἀγάπην, καὶ κατὰ τὰς ἐν, ἡ-

γοῦν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσου, νὰ εἶναι εἰρήνη ἀνάμεσόν μας, καὶ στέργω αὐτά. — Ὅτι ἄρα συμφωνίαν ἐποιήσατε διὰ ἐξόδας καὶ τροφήν καὶ βλεπωσύνην τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὅπου εἶναι ἐδῶ κρατημένος καὶ φυλαγμένος εἰς τὰς τὰς χεῖρας μας, καὶ εἰς ὅτι νὰ δίδωνται, κατὰ τὴν παρῶν συμφωνίαν, π' ἄσπρα εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ νὰ ἦναι ὁ παρῶν φυλαγμένος εἰς τὰς χεῖρας μας, καὶ ἕνεκεν τούτων κακμία ὀχλήσι καὶ ἀμφισβόλια νὰ μηδὲν μὲνῃ. Ἐπὶ τούτου θαρρῶ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ συνδρομὴν καὶ βοήθειαν ἐδική σας, ὅλα καλὰ καὶ ἐπιτήδεια νὰ τελειωθῶσιν, ἤγουν καθὼς ἀνωθεν εἰρημεν. Καὶ εἰ μὲν γένη οὕτως, καὶ τὰ δύο μέρη ἤγουν ἀνάμεσόν μας θέλει εἶσθαι ὁ λαὸς καὶ ὁ κόσμος ἀναπαμμένοι, καὶ ἀντήρειτο ἀπὸ πᾶσα αἰτίαν, ἤγουν πλείωτερα τὰ ἰδικὰ σας μέρη, τὰ ὅποια τὴν Ὀσιώτη σου οὐδὲν λανθάνουν· καὶ γὰρ ἡμεῖς φυλάγομεν καλὴν γνώμην, καὶ φιλίαν καθεικάστην ἡμέραν θέλη φαίνεται ὁ νοῦς μας καὶ ἡ φιλία μας ἀληθινὴ παντελῶς λέγετε τὸ ὅμοιον· τετραπλοῦ θέλει μεθαλλακθεῖ ἡ αὐθεντία μου. Ἔτι δὲ περὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ παρῶν μου ἀδελφοῦ, ἤγουν διὰ ἐξόδας, καὶ τροφήν, καὶ βλεπωσύνην αὐτοῦ, ὡς καλὸς τοῦ ἐπίτροπος ὅπου εἶσαι, καὶ ἐκηνησάτε μὲ τὸν ἀποκρισιάρην, καὶ ἐμεινεν τῆς αὐθεντίας μου χαριατήνην, ἤγουν μὲ μὲ χιλιάδαις δουκάτα· καὶ, μὲ τὴν ἀληθειαν, ἡ αὐθεντία μου πρὸς τὴν Ὀσιώτη σου μὲ πολλὰ ὀλίγα, ἢ τίποτας ἐθαῖρουν νὰ γένη.

(χωρίον ὅπως δυσκατάληπτον).

διὰ μ. δουκάτα τὸ ἐκτελέσαμεν μὲ τόσῃν φαιμέλειαν ἀνθρώπων καὶ λαοῦ, ὅπου ἔχει μετ' ἐκείνων μαζί σου, ἤγουν σαράντα χιλιάδαις φλουρία χρυσᾶ βενέτικα μ'. καθαρὰ πρὸς τὴν καλὴν μας ἀγάπην νὰ ἔχη στέργος καὶ βεβαιώσιν ἀπάνω εἰς τὰ παρῶν μ. ἤγουν ἡ παρῶν μ'. δουκάτα τὰ χρυσᾶ βενέτικα καθ' ἕκαστον χρόνον νὰ στέλῃ ἡ αὐθεντία μου αὐτοῦ εἰς τὴν Ῥόδον, νὰ παραδίδονται εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ὀσιώτητός σου, ὡς καλὸς τοῦ ἐπίτροπος, ὅπου ἴδαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν κατὰ τὴν γραφὴν ὅπου ἄφηκεν αὐτοῦ, καὶ ἔφερεν καὶ ἰδικὴν τοῦ ὁ παρῶν μου Ἀποκρισιάρης ἤγουν ἡ συμφωνία, καὶ τὰ στείλῃ μαζί, νὰ ἦναι ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ὅπου ἐσυστάσθητε μὲ τὸν παρῶν μου· ἐκείνην πάλιν εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου παρῶν μηνὸς τοῦ ἐρχομένου χρόνου, νὰ δίδονται τὰ ὁμοίως μ' δουκάτα, διὰ νὰ μὴ γένη τοῦτο κακμία ἀμφισβόλια εἰς τὴν μέσῃν μας, νὰ μηδὲν γένη ἀνάμεσόν μας· καὶ τὸν παρῶν μου ἀποκρισιάρην διὰ συνοδεία μου νὰ τὸν ἐξορτώσῃτε μὲ καλὴν συντροφίαν, νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ἔλθῃ σίγουρα, μὲ καλὴν πρᾶξιν, καὶ ἀπαλλαγὴν. ἕνεκεν τούτου θέλει στερεωθῆν καὶ βεβαιωθῆν ἡ καθαρὴ ἀγάπη παντελῶς ἀνάμεσόν μας. Ἔσπερον δὲ ὁ παρῶν σου δοῦλος εἶπεν, τὸ εἰ μὲν θέλετε διὰ τὸ παρῶν φλουρία, ὅπου νὰ ὑπάγῃ νὰ ἔλθῃ ὁ ἀποκρισιάρης μου, νὰ δώσῃ ἡ Ὀσιώτης σου ἀπὸ τοῦς ἄρχοντάς σου ἀνέχειρον καὶ σαλβακουντοῦτο· καὶ ὁμῶς ἡ Ὀσιώτης σου, ἐπειδὴ τὸ εἶπες οὕτως νὰ γένη. Ἐπὶ τούτου δὲ ἡ Αὐθεντία σου, ἤξεύρει το ὁ

Θεός, τῆ ἀληθεία, ὅτι οὐδὲν εἶναι εἰς ὁ καὶ δὲν πιστεύομεν· ἀμὴν πᾶν σκοπὸς εἶναι νὰ τελειωθῇ ἡ παρούσα ἀγάπη καθαρὴ παντελῶς, καὶ ὅπως ποῦς, ἀνάμεσόν μας σκάνδαλον νὰ μηδὲν γένη καὶ νὰ καταπαύσων πολλῶν ἐθνῶν λόγια ἀπρακτα, ὅπου λέγουν πολλά ἀπὸ τὰ ἔθνη τὰ ἰδικὰ σας, τὰ ὅποια εἶδεν καὶ ὁ παρῶν σου φίλος, καὶ θέλει τὰ ἀναφέρειν εἰς τὴν ὀσιότητά σου· καὶ διὰ σύντομον, μὲ τὸν παρῶν μου σκλάβον νὰ ἔχωμεν καθαρὴν ἀπόφασιν. Μῆνας μάρτιος ε'. — Ἐγρᾶφη ἐν Ἀδριανουπόλει.

— o —

III.

Ἡμεῖς φρὰ Πέτρος Δεωμβουσσίων, Θεοῦ χάριτι τοῦ Ἁγίου Ὁσπηταίου τοῦ σπηταλίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱεροσολύμων ταπεινὸς Μαῖστωρ καὶ φύλαξ τοῦ Ἁγίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· γνωστὸν εἶσθαι ταῖς πᾶσι πῶς μὲ τὸν τετιμημένον καὶ εὐγενῆ Ἄρχοντα Λαηνπέκην Ἀποκρισιάρην τοῦ Μεγάλου Αὐθέντος ἐπαραλάβομεν γραφαῖς ἐπάνω εἰς τὴν βλέψησιν καὶ τροφήν καὶ ἐξόδαις τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ζιζήμη, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Αὐθέντος, πῶς ἡ μεγάλη του αὐθεντία νὰ μᾶς στείλῃ εἰς τὴν Ῥόδον καθ' ἕκαστον μ'. δουκάτα βενέτικα χρυσᾶ εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ χρόνου, ὁ ὅποιος ἀρχίζει εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ περασμένου, καὶ διὰ τὸν χρόνον αὐτὸν ὅπου τρέχει, καὶ ὅπου ἤρχισεν εἰς τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ περασμένου ὁ μέγας Αὐθέντης ἔστειλε μὲ τὸν λεγόμενον ἀποκρισιάρην μ'. δουκάτα βενέτικα χρυσᾶ, ὅπου ἀπόμειναν εἰς τὴν εὐλογίαν (:), καὶ τώρα πάγει νὰ τὰ φέρῃ ὁ λεγόμενος ἀποκρισιάρης διὰ τὸν χρόνον αὐτὸν, ὅπου ἤρχισεν εἰς τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ περασμένου· διὰ τοῦτο ἡμεῖς κατὰ τὴν δύναμιν, καὶ ἐπιτροπείαν ὅπου ἔχομεν ἀποθῶν αὐθέντην Ζιζήμην ἐποιήσαμεν, καὶ ἐτελειώσαμεν μὲ τὸν μέγαν αὐθέντην διὰ ταῖς ἐξόδαις καὶ βλεπωσύνην τοῦ λεγόμενου αὐθέντος Ζιζήμη διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἀληθινὴν φιλίαν ὅπου ἔχομεν μὲ τὸν μέγαν αὐθέντην, πρῶτον μὲν διὰ βλέπωσιν καὶ ἐξόδαις, καὶ διὰ τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν μὲ τὸν αὐθέντην Ζιζήμην νὰ πληρώσῃ καὶ νὰ στείλῃ ὁ μέγας αὐθέντης καθ' ἕκαστον εἰς τὴν Ῥόδον, εἰς τὰς χεῖρας μας μ'. δουκάτα βενέτικα χρυσᾶ εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ περασμένου, καθ' ἕκαστον ἐδεξήσθημεν ταῦτα, καὶ παράλαβον καθ' ἕκαστον τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου μ'. χιλιάδες δουκάτα χρυσᾶ βενέτικα. Ἡμεῖς νὰ βάλωμεν βουλήν μὲ πᾶσαν σπουδὴν καὶ δύναμιν, ὁ παρῶν Ζιζήμης Σουλτάνος νὰ ἦναι βλεπόμενος εἰς τὰς χεῖρας μας, καὶ κυβερνημένος διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ μεγάλου Αὐθέντος, διὰ νὰ λείπῃ πᾶν σκάνδαλον, νὰ μηδὲν ἔχη τίποτας ζημίαν, οὔτε στερεᾶς, οὔτε θαλάσσης ὁ κραταιώτατος μέγας αὐθέντης· καὶ ὁμνέγομεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Δέσποιναν ἡμῶν τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ εἰς τὸν

τίμιον καὶ βαπτιστὴν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, μετὰ θελήματος καὶ βουλῆς τῶν ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφῶν, τῶν τιμημένων Μπαλήϊων, Πριορίδων, Προζίρων, καὶ Φρερίδων, νὰ κρατοῦμεν βεδαίαν καὶ ἀληθινὴν ὅ,τι γράφει τὸ ρηθὲν διὰ τὴν βλέψητιν καὶ τροφὴν καὶ ἐξόδασι τοῦ Αὐθέντος Ζιζήμη, παραλάβαιμεν κατασταμένα κατὰ χρόνον· καὶ εἰς μαρτυρίαν περισσοτέραν καὶ βεδαίωσιν βάλλωμεν καὶ τὴν βούλλαν μας. Ἐδῶ ἐν Ῥόδῳ ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου Οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ι. Χ. αὐγῆ. Ἀπριλίου δ'.

—ο—

Ἀήττητε, Κραταιότατε, Ὑψηλότατε βασιλεῦ τῶν βασιλείων, μέγα Αὐθέντη, καὶ περιλημμένῳ ἡμῶν· Ἐπαραλάβαμεν ταῖς γραφαῖς τῆς Ὑψηλοτάτης σου Αὐθεντίας παρὰ τοῦ τιμημένου ἄρχου τοῦ Χουστὸν Πέκη, ἀποκρισιάριον τῆς μεγάλης σου Αὐθεντίας, καὶ ἠγροικήσαμεν τὴν φρόνησιν καὶ τὸ καλὸν θέλημα τῆς βασιλείας σου εἰς τὴν ἀληθινὴν εἰρήνην, διὰ τὴν ἀνάγκυσιν τῶν μεριδίων. Πάλιν πῶς ἡ μεγάλη σου Αὐθεντία πέμπει τὸν λεγόμενον ἀποκρισιάριον διὰ νὰ περάσῃ εἰς τὴν φράντζα, διὰ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ εἴῃ καὶ τὸν ἀδελφόν τῆς μεγάλης σου Αὐθεντίας καὶ πᾶν ἔργον κατὰ τὰς γραφὰς ἡμῶν· καὶ πῶς ὁ λεγόμενος ἀποκρισιάρης φέρνει διὰ τροφὴν καὶ βλεπωσύνην τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ζιζήμη, ἀδελφοῦ τῆς αὐθεντίας σου μ. δουκάτα βενέτικα, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ γένη ἡ καλὴ εἰρήνη μετὰ καθαρὰν καρδίαν. Ὑψηλότατε Αὐθέντη, γροικῶντες ταῦτα, καὶ τὰ φρόνιμα λόγια τοῦ ἀποκρισιάρου σου, φίλος ὀρθός, καὶ καθάρης, ἐδέχθημεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν φρόνησιν τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας, διότι ἐστειλες ἄρχον φρόνιμον καὶ ἄξιον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν φράντζα, κατὰ τὸ θέλημα τῆς Ὑψηλοτάτης σου αὐθεντίας, καὶ ἡμεῖς ὡτάν ὀρθοὶ καὶ καλοὶ φίλοι, νὰ βάλλωμεν τρόπον νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ἔλθῃ τιμημένα, ἀφοῦν, καὶ ἀκίνδυνα, καὶ νὰ ποιήσωμεν εἰς τὸν τρόπον τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας, καὶ νὰ βάλλωμεν βουλήν εἰς ὀλίγαις ἡμέραις νὰ μισεύσῃ, κατὰ τὴν ὁρεξίν τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας. Περὶ δὲ ταῖς μὲτὰ δουκάτα, ἡμεῖς ὡτάν καλοὶ φίλοι καὶ ὀρθοί, ἐβάλλωμεν τρόπον καὶ πάντα νὰ γένη, ἥτοι ὁ λεγόμενος ἀδελφός τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας νὰ ᾔῃ βλεπόμενος εἰς τὰς χεῖρας μας, κατὰ τὸν ὄρκον ἡμῶν, χωρὶς κάμψιν ἀμφισβολίαν, κατὰ ποῦ θέλει εἶδεν ὁ λεγόμενος ἀποκρισιάρης, καὶ θαρροῦμεν, ὅταν στρέψῃ, νὰ δώσῃ ἀληθινὴν μαρτυρίαν εἰς τὰ πιστὰ ἡμῶν ἔργα, καὶ ἡ μεγάλη σου αὐθεντία, κατὰ τὰς γραφὰς, νὰ δώσῃ καθαρὴν καρδίαν εἰς ἡμᾶς, τὰ ἔργα, ὀμνέγοντες, νὰ μὴ ἀπολείπουν, ἀπὸ τὸν πρῶτον ὄρκον μας Ἀμή εὐεργεσίαις, καὶ μεγάλας ἀνταμοισαῖς θαρροῦμεν νὰ ἔχωμεν ἀπὸ τὴν μεγάλην σου αὐθεντίαν· Ἀλλὰ διὰ τὴν ὁρεξίν τῆς μεγάλης σου αὐθεντίας, καὶ τὴν ὀρθὴν φιλίαν ὅπου

ἔχομεν εἰς τὴν βασιλείαν σου στέργομεν ταῖς μ. τὰ δουκάτα βενέτικα κατὰ χρόνον, ὡς καθὼς γράφει ἡ Ὑψηλοτάτη σου Αὐθεντία, καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου ἡμῶν, νὰ ἔχουν, πέμπομεν τιμημένους ἄρχοντας νὰ στέκουν, ἕως ὅπου νὰ στρέψῃ ὁ λεγόμενος ἀποκρισιάρης τῆς Ὑψηλοτάτης σου Αὐθεντίας, διὰ νὰ ᾔῃ πᾶν πρᾶγμα κατὰ τὰς γραφὰς τῆς Ὑψηλοτάτης σου αὐθεντίας· καὶ τώρα ὁ λεγόμενος ἀποκρισιάρης πάγει νὰ φέρῃ τὰ στάμνα, καὶ ὅταν στρέψῃ, γοργὰ νὰ μεσιτεύσῃ κατὰ τὴν ὁρεξίν τῆς Ὑψηλοτάτης σου αὐθεντίας, μετὰ καθαρὴν τιμημένον τῆς βουλῆς μας.

Χαίροις· Ἐδῶ ἐν Ῥόδῳ, ἀπὸ τῆς Ἐνσάρχου Οἰκονομίας τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐγῆ. Ἀπριλίου δ'.

Φρὰ Πέτρος Δεοβουσῶν Μαίστωρ τοῦ Ὀσπηταλίου τῶν Ἱεροσολύμων.

—ο—

Γ.

Γῶ περιφανεστάτῳ καὶ ἀνδρειωτάτῳ καὶ ἀηττήτῳ βασιλεῖ τῶν βασιλείων, καὶ μεγάλῳ αὐθέντῳ Σουλτάν Παιαζήτ Χάν.

—ο—

Ἡμεῖς, Φρὰ Πέτρος Δεοβουσῶν, μαίττωρ ὁ ἀνωθεν Γνωστὸν ἔστω τοῖς πᾶσι, ὅτι τὴν σήμερον, εἰς τὰς 9. τοῦ Ἀπριλίου αὐγῆ. ἀπὸ τῆς Ἐνσαρκίωσης τοῦ Κ. ἡμῶν Ι. Χ. ὁ εὐγενὴς καὶ τιμημένος ἄρχος Χουστὸν Πέκη, ἀποκρισιάρης τοῦ μεγάλου Αὐθέντος, ἐμέτρησε καὶ ἐπλέρωσε διὰ ταῖς ἐξόδας καὶ ἐλέπταν τοῦ Αὐθέντος Ζιζήμη Σουλτάν, διὰ ἕνα χρόνον, ὅπου γήρισεν (ἤρρισεν) εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ περασμένου αὐγῆ. καὶ ἐτελειώθη εἰς τὴν ὕστερην ἡμέραν τοῦ Νοεμβρίου ἐρχομένου, εἰς χρόνιον αὐγῆ. Καὶ οἱ τιμημένοι ἡμῶν Καθαλλάριδες καὶ Φρερίδες Τζουάν Καῦτάλ Τουρκοπουλιέρης, Γουλιέρμος Δὴ Μπελλιέρ Πριορῆς τῆς Καμπανίας, ἐπίτροπος τοῦ Γρηγορίου, καὶ Μάρκος Δελινιάκ Πριορῆς τῆς Καπούλας, καὶ Κοσεβάδρος τοῦ λεγομένου Τρηγορίου, καὶ Διομήδης Δὲ Βίλλα Λαούτ Κουμπουρῆς τῆς Λήγας, καὶ Συνεγάλκος Ἡμῶν, ἐπαρκαλάσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Στρουτζέριου αὐτοῦ καὶ Ἡμῶν, ταῖς λεγόμεναις σαράντα χιλιάδασι τὰ δουκάτα χρυσᾶ βενέτικα, διὰ τὸν χρόνον αὐτόν, καὶ αἰτίαν κάμνομεν καὶ εἰς μαρτυρίαν περισσοτέραν ἐβάλλωμεν τὴν βούλλα μας.

Ἐδῶ ἐν Ῥόδῳ αὐγῆ. Ἀπριλίου 18'.